

živnosti a jako dlužníci příspěvků exekuti. Tyto výkazy jsou pro exekuční soud co se týče rozvrhu nejvyššího podání rozhodné a přezkoumávati je co do správnosti exekučnímu soudu nepřisluší. Bylo proto přes odpor dovolacího rekurenta úrazově příspěvky za dobu od 1. listopadu 1925 z nejvyššího podání přikázati a odpor dovolacího rekurenta po rozumu § 231 třetí odstavec ex. ř. poukázati na pořad správní. Dovolacímu rekursu v uvedeném bodu se tudíž vyhověti nedalo a bylo toliko napadené usnesení doplniti tím, že byl dovolací rekurent se svým odporem proti přikázání příspěvků za dobu od 1. listopadu 1925 poukázán podle § 231 třetí odstavec ex. ř. na správní pořad.

Čís. 7924.

Pražský asanační zákon ze dne 11. února 1893, čís. 22 ř. zák.

Bylo-li složení odškodného za nemovitost vyvlastněnou k asanačním účelům přijato na soud, dlužno je poznamenati v pozemkové knize, třebaže bylo zrušeno usnesení, stanovící výši odškodného.

(Rozh. ze dne 30. března 1928, R I 123/28.)

K žádosti rady hlavního města Prahy povolil soud prvního st. l. c. knihovní poznámku, že byla složena náhrada za vyvlastnění domu s účinkem vytčeným v § 32, čtvrtý odstavec, zákona ze dne 11. února 1893, čís. 22 ř. zák. (zákonu asanačního). Rekursní soud žádost zamítl.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu s vypuštěním jeho poslední věty: »s účinkem vytčeným v § 32, čtvrtý odstavec, zákona ze dne 11. února 1893, čís. 22 ř. zák.«.

Důvody:

Když bylo složení na soudě přijato a chová se i po zrušení prvotního usnesení, určujícího odškodné, v soudním schování a nebylo vráceno, je jen přirozeným následkem, že musí býti podle příslušných předpisů i v knihách poznamenáno. Škoditi tato poznámka nemůže, zvláště když nemá co činiti s nuceným odevzdáním vyvlastněné nemovitosti podle § 33 a 34 zákona čís. 22/1893, nýbrž má podle § 32 odstavec třetí a čtvrtý téhož zákona pouze účinek jako bývalá poznámka provedené vnucené dražby, nyní poznámka příklepu, která má jen význam ochrany proti možným dispozicím posavadního vlastníka (§ 183 třetí odstavec ex. ř., čl. XXVI uv. zák. k ex. ř. a § 72 knih. zák.). Na povinnost vyvlastnítele platiti vyšší odškodné, než příslušným zrušeným usnesením zemského soudu stanoveno, nemá to vlivu. Vzhledem k tomu všemu musela býti také vymítna poslední věta usnesení prvního soudu, stanovící účinek složení nad cit. § 32 čtvrtý odstavec, totiž účinek § 34 čtvrtý odstavec cit. zák.